

кога са нание, прави поразія въ кѣщата си.—Епидемія-та съ укапкы отъ нѣколко години насѣмъ направи голѣмъ поразіѣ. *Л. Д. 1874 р. 190.* 2) какъ бранное слово по отношенію къ женщннѣ: Мома гыздо-сія, булка поразія. Сир. Дорде е мома, добра е, а като ся омѣжи, да тя пази Господь. *Ч. 185.* „Ахъ, ты поразіе!“ Казалъ циганинъ-тъ на женѣ-тѣ си. *Ч. 206.* 3) Черна поразія, эпидимическая болѣзнь шелковичныхъ червей: Третья-та епидемія (на бубы-ты) е така наречена-та дрѣмка или черна поразія. *Л. Д. 1874 р. 188.* 4) катастрофа.

Поразмѣстѣ са *м. св.* пораздвинусь: Хванѣтъ си наведени двѣ момичета за ши-тъ. —И тогава двѣтъ дѣвойчета ся поразмѣствѣтъ, а други-ты едно по едно прѣминувать между тѣхъ. *Ч. 7.*

Поразнесѣ са *м. св.* поразнесусь: По всѣхъ горѣ ся вѣствѣ поразнесѣ, Че ходи самъ самичакъ ускокъ. *Гн. 62.*

Поразрѣвъ *м. св.* поразроу, поразмѣшаю: Щомъ рѣдѣтъ на Стоен-чю примръзнехъ, ще поразрови манията въ мангалчето. *Здравецъ, 4.*

Поразсърдѣ са *м. св.* поразсержусь: Азъ малко нѣшто се поразсърдихъ. (*Ich bin ein bischen vorlaut gewesen*) догдѣ тебе нѣмаше. *Рш. 93.*

Поразстѣпамъ са **Поразстѣпчъ** са *м. св.* попройдусь: Тѣй той постоя малко време, послѣ скокна, поразстѣпа са насамъ натамъ изъ стая-та, като да нѣмаше душа вече да продума. *Л. Д. 1875 р. 140.* Слѣдъ вѣдението човѣкъ трябва да излѣзе да са поразстѣпче (попромяться).

Поразіѣ *м. св.* **Поразявамъ** *м. дл. 1)* испорчу, порчу; растрачиваю (*о капиталѣ*): Дѣждѣ поразіѣ хубавитѣ ми дрѣхы. —Работници хора, като си влагатъ тамъ спестеното да си направятъ и единъ капиталецъ, а не да го поразяватъ по шеніе. *Л. Д. 1874 р. 222.* 2) убью, убиваю: Да не губи селянинъ-тъ врѣмя и работѣ напраздно въ да си поразява добитѣкъ въ курбане и др. т. *ib. 1871 р. 173. особено въ проклятійхъ:* Господь да та поразіѣ, Да та поразіѣ Господь. (*Кн. 28*). Поразіѣлъ та Господь.—Поразіѣлъ го Господь, Сир. Случило му са зло. *Кн. 112.* **Поразіѣ** са **Поразявамъ** са испорчусь, порчусь: Товѣ еицѣ са е поразіѣло.—П. са е много поразіѣлъ отъ нѣколко време.

Порасквасѣ *м. св.* попрохлажу: Ис накая момчето извадило изъ джена си една ябълка и я дало на човека да я разреже ако има нош, та да си порасквасатъ устата. *Пс. 14, 318.*

Пораскрѣтъ *м. св.* поразобью: Подземътъ ако и да ся не работи, като орната земя, все трѣбува и той да ся пораскрѣти. *Л. Д. 1872 р. 246.*